

Tecnológico
de Monterrey

EX LIBRIS
SALVADOR UGARTE
CIUDAD DE MEXICO
N° 897-BC

Tecnológico
de Monterrey

Ramirez 134

Tecnológico
de Monterrey

Tecnológico
de Monterrey

PIVS EPISCOPVS SERVVS SER-
uorum Dei ad perpetuam Rei memoriam.

LTI Mendicantiũ ordines, qui sedulum
in vinea domini quotidie exhibere nõ
cessant famulatũ, summo semper studio
(etiã dũ in minoribus essemus) ample-
xi sumus: ad summi tamẽ Apostolatus
apicẽ (meritis licet imparibus) diuinã
fauẽte clemẽtia assumpti, dũ id mẽte re-
colimus, facere non possumus, quin eos propẽsiori chari-
tate, & paterno affectu amplectamur: ac exinde pro suis
sanctis studijs, honestisque laboribus proquẽ salute ani-
marũ, ab apostolica sede (cuius cõtinuẽ pacẽ, & dignita-
tẽ ordines ipsi fortiter tutati sunt) tam spiritalia, quã
tẽporalia subsidia, ornãmẽtaquẽ acceperint, & accipiãt,
quibus et sancta sua officia, ac vitã suã regularẽ facilius,
atque expeditius exequi, & trãsigerẽ possint: & ceterę
religiosę personę, ordinesque aliĩ, exẽplo ipsorũ prom-
ptiores, alacrioresq; ad sua officia persoluenda reddan-
tur. Hinc est, quod nos attendentes, plerosq; ex venera-
bilibus fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis
qui eosdẽ ordines precipue tãquã fructiferos in agro do-
mini palmites: & colere, & adiuuare deberẽt, nõ solũ id
exequi negligere, verum etiam Concilij Tridentini de-
cretis in prauum sensum rectoris eos & eorum quemli-
bet varijs afficere incommodis, & perturbationibus, eo-
rumq; priuilegijs non modicum afferre grauamen, co-
nantur. Quidam enim Episcopi (vt accepimus) nolunt
admittere quosdam regulares ad prædicationem etiam
in suis Ecclesijs faciendam, quamuis de eorum habilita-
te ad huiusmodi opus exercendum, habeant bonum te-
stimonium a suis superioribus, Alij vero volunt, vt ne-

A ij dum

dum semel, sed etiam pluries in anno, coram ipsis, vel eorum Vicarijs prædicatores præsententur, ac pro licentia prædicandi (quam nõ nisi in scriptis dare volunt) aliquid quandoq; exigunt. Alij etiam Episcopi, maximam regularibus iniuriam irrogare videntur, dum præter ordinem, & veterem consuetudinem absque vlla ratione quosdam reijciunt, & quosdam (pro eorum libito) admittunt ad prædicationem huiusmodi habendam in locis sue diœcesis. Quorundam etiã locorum ordinarij, quosdam Religiosos probos viros, & idoneos) etiã a suis superioribus approbatos) ad confessiones audiendas admittere nullo modo volunt. Quidam ex eis volunt, non solum singulis annis, sed etiã pluries in anno, in aliquibus partibus eosdem confessores sibi præsentari. In aliquibus vero oppidis tam Episcopi seu eorum Vicarij, quam præbyteri Curati nolunt, vt fratres mendicantes vocati ad audiendas cõfessiones infirmorũ (maxime si infirmitas est gravis) aut etiam sanorum in priuatis illorũ domibus, vel alibi, præterquã in suis Ecclesijs aut Monasterijs possint accedere. Nonnulli etiã audent Cõfessores Monialium) qui pleno Jure subsunt regularibus) examinare, cum tamẽ id minime per concilium decernatur, sicut & de fratribus, qui sunt audituri confessiones aliorum fratrum. Qui etiã in aliquibus partibus nituntur asserere, seu facere, ne quisquam infra annum possit sacram Eucharistiam in Ecclesijs mendicantium recipere, neq; etiã moniales tertiarias nũcupatas suorũ ordinũ (vt aliqui asserũt,) in aliquibus partibus fieri, cũ tamẽ solũ in Paschate (quoad seculares dũtaxat) iuxta privilegia summorũ Põtificũ prædecessorũ nrõrũ eisdẽ ordinibus cõcessa id obseruari debeat. Alij vero Episcopi, seu eorũ vicarij audẽt ad eorũ libitũ, dare licentiã quibuscũq; quęcũq; monasteria monialium etiã sc̃te clare ingrediẽdi etiam

etiam si regularium curę subdita sint. Quidam vero sub
prætextu exquirēdi voluntates puellarum, an te profes
sionem earum volunt eas extrahere a monasterijs, & per
longum tempus alibi detinere, ipsasq; puellas seu noui
rias de plerisq; rebus interrogant, neq; necessarijs, neq;
in decreto Concilij Tridentini de super contētis, exqui
bus non modica potest oriri occasio scandali. Alij vero
pleriq; noluerunt, quosdam regulares aliarum diœcesū
sacris ordinibus initiari: ac etiam a sui ordinis Prelatis
approbatos, admittere nolunt. Aliqui vero singulis do
minicis diebus in suos Parrochianos ad sonū campanæ
excommunicationem promulgant, vt non possint inte
resse missis, cōcionibus, & diuinis officijs, nisi in ppria
parrochia. Alij vero ipsis prohibent, vt omnino in alijs
Ecclesijs (etiam requisiti) non celebrent. Alij vero in ali
quibus partibus in eorū Ecclesijs conciones sacre scriptu
ræ, & sermones pro mortuis haberi nolunt, & si aliquid
ipsis relictum fuerit, vt ab ipsis missæ dicantur, vel alia
officia pro mortuis celebrentur, ipsis sibi ea vsurpant,
dicētes, quod ipsi ea exequi non possunt, quia ipsi sunt
pastores. Alij vero sub excommunicationibus latę senten
tię, & exilij per decenniū a diœcesi pœna, inhibuerunt
ne missæ in eorum Ecclesijs celebrentur, in diebus festi
uis, ante quam rector Parrochialis Ecclesię celebrauerit,
Alij etiam nolunt, vt dum predicatio in Ecclesia Cathe
drali habetur, alibi prædicetur. Ac insuper in quibusdā
locis omnem ordinem, & quietem perturbant, dum con
trouersias, iam diu sopitas & extinctas super præcedētia
excitarunt, & vbi nullę erant, pepererunt, dum pro ar
bitrio et voluntate eorū, hos illis præferre voluerunt.
Quidam etiam Episcopi volunt regulares a cura anima
rum excludi, & illam solum presbyteris secularibus com
mitti. Quidam vero quartam funeralium extendere

A iij volunt

volunt etiam ad missas, legata, & alia quęcunq;, quę do-
mibus regularium relinquuntur. Alij autē volunt quar-
tam partem omnium eorumque etiam pro ornamento
ecclesię, palliorum, planetarum, cortinarum, pānorum
& eorum etiam quę pro victu fratrum relinquuntur,
Aliqui etiam in quibusdam partibus etiam volunt, vt
non solum ius sepulture solui consuetum, quod semper
soluitur, neq; denegatur, sed etiā omne illud, quod Ec-
clesijs ordinum ad eorum libitum partes dant, quando
sepeliuntur ibidem defunctorū corpora, id totum cura-
tis etiam de nouo soluatur instanter conantur, impe-
dientes ne aliter corpora defunctorum, ad Monasteria
fratrū deferantur, vnde in hoc maxime tam partes, quā
iplos frātres grauari contingit. Aliqui vero etiam ex lo-
cis mendicantium, qui curam habēt animarum, volunt
pro seminario decimas exigere, ac in casu renitētię etiā
pignus exigunt. Alij autē p̄fatos fratres ac moniales
sub eorum cura degentes subsidium regum per soluere
cogunt, cum multe earundem monialium vix habeant
pro earum victu & vestitu necessaria vitę. Alij etiam in
quibusdā partibus pauperes mendicantes elemosynas
petere prohibent pro eorum dum taxat sustentatione
& si inuenerint eos panem vel aliquid aliud simile amo-
re Dei sibi collatum portantes, quandoq; ab eis auferre
minantur afficiētes eos graui iniuria & cōtumelia. Nō
nulli vero Episcopi vel capitula canonicorū pauperes
mendicantes tam fratres quam moniales suorum ordi-
num, tā de redditibus bonorum si quę habent, quam de
possessionibus: vineis: agris: & alijs suis bonis quibus-
cunq; non solum largitione fidelium sibi concessis: sed
etiam alias iustis de causis ab eis acquisitis ac pecunijs
emptis sibi decimas ac primicias alijs respectiue soluere
cogunt. Alij autē ausi sunt inquirere, & processus facere
contra

contra aliquos regulares, intra claustra delinquentes, vel de quorū delictis aliqua erat suspitio, non expectata suorum superiorum censura. Alij vero Episcopi monialium monasteria ingredi, & illa ingrediendi licentias alijs cōcedere, & aduersus illas processus formare, ipsorum ordinum superioribus irrequiritis, præsument. Alii qui etiam dominium temporale super moniales habere prætendunt. Nonnulli vero frequentissime regulares citāt, & iurisdictioni suæ subijcere tētant, ac eorū conuentū occupāt, ipsos expellendo, ac in ipsos iurisdictionem vel potestatem exercēt. Aliqui vero, ipsos carceribus (absque causæ cognitione) mancipāt, ac manibus pedibusq; laborant, vt regulares mendicantes suæ ditioni subijciant, & vsq; adeo se intromiserunt in gubernatione conuentuū, & in correctionibus fratrum, vt Prouincialibus, & Generalibus nullus amplius videatur reliquus locus, aut vlla iurisdictionio. Aliqui autem, cōuentum Priores, & Guardianos rationes, & cōputa facere cum syndicis cōuentuū huiusmodi prohibēt. Fratres quoq; qui ad Episcopos huiusmodi recursum habēt, a Prioribus & Guardianis præfatis castigari, & puniri interduntur. Inhibent quoq; superioribus ordinum, ne faciāt processus cōtra fratres, ac in ipsos imperium, & brachiū seculare exercent. Alij vero, ipsos extra claustra degentes sub eorum protectione recipiunt, eosq; sic permanere permittunt, eosq; etiam inuitis suis superioribus detinent. Aliqui vero, bonorum ipsorum fratrum tanquam ad eos (si extra claustra defuncti fuerint) spectatiū, possessionem occupare præsument, & ad habitum religionis reuersis, sua bona consignare nolunt. Ac etiā vniones a sede predicta, aut alijs rite factas, de beneficijs Ecclesiasticis impediunt, & sibi relaxari debere volunt, & cōtradictores excommunicationis gladio feriunt. Alij vero regulares

regulares campanas diebus festiuis pulsare, vel eodem tempore, quo ipsi celebrant, missas celebrare nolunt. Aliqui etiam pro licentia danda ædificandi quandam domum regularem, triginta, vel quadraginta ducatos, exigere, non erubuerunt. Alij vero eos mortuorum corpora associare, alij autem illos cum Parocho similia munera subire, non permittunt: nisi maior canonicorum pars interuenierit. Alij vero mortuorum officia in regularium Ecclesijs peragi nolunt, nisi cum ipsorum presentia, & ipsorum moniales, vel alias personas etiam si in carum funere Parochus interuenire nõ deberet, sepelire prohibent, nisi ipsi Parocho prius certum quid solutum fuerit, & si aliquem, ipsi sciuerint, in regularium Ecclesijs sepulturam elegisse, eum (vt dicitur) non ante ad illas deferre sinunt, quam ad Parrochi Ecclesiam delatum inhibet officium peractum fuerit. Postremo vero, testamenta sine presbyterorum presentia fieri, prohibent, & si quid ipsis regularibus relictum fuerit, id asserentes contra Concilij Tridentini canones esse, reuocare omnino procurant. Ac propterea volentes, premissis, ac alijs similibus excessibus, & grauaminibus ex nr̄i pastoralis officij debito prouidere, attendentes etiam, illos, qui onus diei, & æstus tam in prædicationibus, quã in cæteris spiritualibus muneribus quotidie sustinēt, nisi etiam aliquantisper subleuentur, facile fore, vt oppressi, a suis officijs omnino desistant: ne impostero eis aliquod inferatur grauamē. Concilij Tridēntini huiusmodi decreta quorum falsa, seu minus vera intelligentia præmissa irrepererunt quorumq; declaratio nõ nisi ad nos spectat, modo, & forma infra scriptis, declarandum censuimus. **NOS** igitur Motu proprio, non ad alicuius instanciam, sed de mera deliberatione, & ex certa scientia nr̄is, ac de Apostolicę potestatis plenitudine, declaramus Canonē

selsionis

Declaran
tur aliqua
decreta Cõ
cillij Tridē
tini.

Sessionis. xxiiij. cap. iij. per quem omnibus regularibus etiam in suorum ordinū Ecclesijs, contradicente Episcopo prædicationis officium interdicitur, mendicantiū ordinum fratres huiusmodi: quādo a suis Generalibus, vel eorum ministris prouincialibus, ad id deputati fuerint, non cōprehēdere, neq; eos afficere posse. Imo volumus quod in suis Ecclesijs quando eis placuerit: licite, & absq; vlllo impedimento, vel contradictione, etiam Episcopi, (nisi ipse predicauerit) prædicare possint. Quod vero in sessione. xxiiij. cap. xv. circa cōfessiones a regularibus non audiēdas statuitur hoc etiam dictorum ordinum fratres, a præfatis suis Generalibus, vel ministris Prouincialibus ad audiendas cōfessiones vtriusq; sexus Christi fidelīū approbatos (vt primitur) minime cōprehendat, ita vt a confessionibus audiendis, tam intra eorum Ecclesias, & domos, quam extra, minime prohibeātur, super hoc literas felicis recordationis Pauli pape. iij. etiam prædecessoris nostri, concedentes eisdem fratribus mēdicantibus regularis obseruantiæ, posse cōfessiones secularium personarum, etiā infirmarum, etiā extra domus, & monasteria sua, & vbilibet audire, approbādo & de nouo concedendo. Statuimus etiā quod ille qui semel in vna diocesi admissus per Episcopum fuerit, semper in eadem diocesi habeatur pro admissio, nec amplius examinari, vel presentari, in dicta diocesi debeat tam quo ad prædicationes faciendas quā quo ad confessiones audiēdas, nec aliquid pro prædictis exigi vel recipi debeat. Cōfessores vero monialīū quæ degūt sub cura regularium ab ordinario examinari nolumus quemadmodum neque etiam fratres si debeant audire cōfessiones aliorum fratrum examinari debent. Lectores in super ex eisdem fratribus & in theologia gradua ti qui cum licētia suorum superiorum ad gradū admissi

Mēdicātes in suis pos- sunt prædicare eccle- sijs absque aliqua con- tradictione

Confessio- nes tā intra domosquā extra audi re possunt

Admissus semel i vna diocesi nō tenetur amplius examinari, vel presentari in eadem.

Cōfessores monialium & fratrum nec exami nari, nec p- sentari te- nentur.

A A fuerint

Le flores
aut gradua
te examina
ri non tenē
tur.

Quidē in
gressu mo/
nasteriū
monialiū
quoad Epi/
scopos, &
de licentia
ingrediēdi
uondanda.

Processus
aduers mo/
niales, vel
fratres, Epi/
scopi face/
re non pos/
sunt.

Episcopi
iurisdicō/
nem vel su/
perioritatē
ī fratres vel
moniales
nō habent,
citari non
possunt nec
cōuecti oc/
cupare.

fuerint cum de ipsorum doctrina ambigendum non sit tam confessiones audituri quam prædicationis munus subituri ab Episcopis minime examinentur. Cumq; in honestum sit: quemlibet in alienam messem faciem inire, cumq; monialium monasteria nō nisi de Episcopi vel superioris licentia, & in casibus necessarijs, aliquis ingredi præsumat, in sessione. xxv. cano. v. prohibetur, hoc tātum in illis monasterijs locum habere volumus, quæ ordinarijs ipsis pleno iure subsunt in quibus, in casibus necessarijs ipsi dare licentiam possint. & nō in alijs, monasterijs. Ita vt in præfatis monasterijs quæ ordinarijs ipsis pleno iure non subsunt, ipsi ordinarij illa ingredi non possint, prout in regulis earum seu de iure statuitur, & eis aliquos processus aduersus moniales ipsas, seu fratres huiusmodi, propterea seu alias ipsorum ordinū superioribus irrequisitis, quo quomodo formare, aut facere, posse, omnino, prohibemus, ita vt aliquam iurisdictionem, seu aliud quodcunq; dominium, in moniales & fratres huiusmodi, respectiue habere exercere aut exequi, nullatenus possint, aut debeant, imo illas, & illos, omnes, ab eorum superioritate, dominio, & iurisdictione, & potestate, eximimus & liberamus, prout eis concessum est per sua priuilegia, a sede præfata obtenta, & ita præfate moniales, ac fratres sint exclusi a superioritate, & iurisdictione ordinariorum respectiue huiusmodi, vt etiam in illarum, vel illorum sindicis, aut procuratoribus deputandis, vel in disponēdis illorum facultatibus, vel alia sibi non competentia faciēda, vllatenus non se intromittant, nec etiam ordinarij ipsi, regulares præfatos citare & iurisdictioni suæ subijcere, ac eorum conuentus occupare ipsos ab eis expellendo, ac in ipsos iurisdictionem aliquam & potestatem exercere; (vt præmittitur) aut ipsos carceribus

mancipare, & contra eos aliquid aliud facere possint vt
sua ditioni subijciantur, neq; etiam se intromittant vltimo
pacto, aut aliqua ratione in gubernatione conuentuum
tam fratrum, quam monialium huiusmodi, & illorum
correctionibus, sed omnia ista & alia necessaria ad
correctionem & gubernationem fratrum, aut monialium
huiusmodi, & eorum generalibus, ac ministris seu
Prouincialibus, vel alijs eorum aut earum respectiue
superioribus, etiam ratione computa faciendi cum
iudicis conuentum huiusmodi, omnino relinquuntur,
nec vlllo modo in praemissis, & alijs, fratres et moniales
huiusmodi tangentibus ordinarij praedicti per se vel
alios se intromittant. Fratres quoq; si contingerit, eos
ad huiusmodi ordinarios recursum habere, a praefatis
Generalibus ministris, seu Prouincialibus, Prioribus,
Guardianis, & alijs suis superioribus, castigari & puniri
posse, & debere, neque ipsos ordinarios praefatis
superioribus ordinum huiusmodi vllatenus inhibere, qui
nimo praefatos superiores processus contra fratres suos
& moniales huiusmodi, quando opus fuerit circa delictorum
inquisitionem, vel castigationem facere posse:
decernimus, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio
brachij secularis. Inhibemus etiam ipsis ordinarijs, ne
fratres extra claustra degentes, sub eorum protectione
recipiant, eosque inuitis suis superioribus detineant.
Prohibemus quoq; eisdem ordinarijs, ne aliquo modo
se intromittant in bonis dictorum fratrum extra claustra
suorum monasteriorum pro tempore degentium siue
decedentium, & quamuis in habitu siue absq; habitu
morianur volumus quod eorum bona mobilia, & immobilia,
ad ordinem quem professi sunt pertineant disponenda,
iuxta constitutiones, seu ordinationes praefatorum
ordinum, neq; illa ordinarij praefati occupare

Episcopi
non se intromittunt in
gubernatione conuentuum
fratrum vel
monialium

Regulares
habentes recursum ad
Episcopos
possunt a
suis superioribus puniri.

Episcopi
non recipiant fratres
extra claustra degentes
sub protectione sua inuijs
superioribus

Bona regularium de cedentium siue in habitu, siue extra habitum ad ordinem quem professi sunt pertineant

Episcopi non impediant unio nes beneficiorum.

Regulares possunt exercere curam animarum.

Possunt campanas pulsare missas celebrare, mortuorum corpora associare.

praesumant, imo huiusmodi & ad habitum religionis reuertentium bona omnia monasterijs ipsis, cum ea qua acquirunt monachus de iure monasterio acquiratur, pertinere etiam decernimus. Ac ipsis ordinarijs, ne quascunq; unio nes etiam perpetuas a sede predicta vel alias ut praefertur haecenus factas, & pro tempore faciendas de beneficijs Ecclesiasticis, seu illorum fructibus, quin suum sortiantur effectum impediunt, omnino etiam prohibemus, & censuras ecclesiasticas, & alias penas per eos in contradictores pro tempore latis, nullius esse roboris vel momenti, similiter decernimus & declaramus, insuper volumus quod praefati regulares quibus cura animarum inest, possint per se ipsos iuxta eorum superiorum ordinationem, aut alios Vicarios seu Capellanos seculares ipsorum regularium nutu amouibiles, ab

eis deputatos & ab ordinario pro idoneis nominatos, & approbatos, praefatam curam exercere, neq; in eorum deputatione, vel amotione, neq; alicuius partis fructuum consignatione, pro praefatis Capellanis seu Vicarijs secularibus, si per tales curam exerceri contigerit, Episcopi vlllo pacto se intromittant. Prohibemus insuper eisdem ordinarijs, ac alijs quibuscunq; personis, ne impediunt ipsos fratres quando eis placuerit, tam in diebus dominicis, seu festiuis, aut alijs totius anni temporibus, campanas pulsare, & etiam tempore quo ipsi celebrauerint, missas celebrare, nec non mortuorum corpora associare, & illa per fratres ipsos quando in ecclesijs suis praefatis delata fuerint, etiam absq; praesentia rectorum ecclesiarum huiusmodi sepeliri facere, ac officia mortuorum huiusmodi peragi posse, necessarianq; praesentiam rectorum aut aliorum clericorum quin infirmi libere sua possint condere testamenta minime esse, ac ipsos regulares legata, aut que is alia sibi in testa-

mentis

mentis relicta, exigere & obtinere posse, neq; aliquid
 ius in contrarium esse, decernimus & declaramus. Volu-
 mus etiam, quod puellarum deo dicendarum, an scilicet
 coacte, vel seducte fuerint, examen faciendum, non nisi
 infra quindecim dies postquam iuxta Concilium Triden-
 tinum, Episcopi, vel eorum Vicarij requisiti fuerint, fie-
 ri possit, quibus elapsis, amplius in hoc illis se intromi-
 ttere non liceat, cuius occasione nec Episcopus, nec eius
 Vicarius intra septa monasteriorum ingrediantur, sed
 stent ante cratem ferream, & interrogationes alias quam
 eas que prefatum Concilium Tridentinum iubet, eis fie-
 ri omnino prohibemus, ac similiter volumus, quod puel-
 le, seu nouitie ipsae: ad alias interrogationes responde-
 re minime teneantur. Sessio. xxij. cap. viij.
 neminem nisi a proprio Episcopo ordinari posse sta-
 tuens, in regularibus locum non habere omnino de-
 claramus, ita quod fratres huiusmodi prefatos etiam sa-
 cros ordines, a quolibet Antistite gratiam & commu-
 nionem apostolicae sedis habente, (ordinarij loci mini-
 me requisita licentia) in locis, seu domibus fratrum hu-
 iusmodi, aut alibi, recipere possint. Et insuper Sessio-
 nis. xxij. decretum per quod populum sepe ad suas ec-
 clesias, saltem dominicis & maioribus festiuis diebus,
 conuenire debere monet insequendo: volumus quod
 fratribus mendicantibus huiusmodi, non solum prohi-
 beri non possit, ne missas, & alia diuina officia faciant
 in eorum ecclesijs, verum etiam in quibuscunque alijs
 vbi celebrari missas solitum est, etiam ipsis non vocatis,
 seu ad id requisitis celebrare valeant. Ac etiam quod
 conciones, & lectiones sacrae Scripturae, & sermones
 pro mortuis. etiam in ecclesijs suis facere: ac eleemosynas
 pro celebrandis huiusmodi missis, & alijs diuinis officijs
 peragendis, si eis illas donari seu relinqui contingat,

Quomodo
 nouitiae sunt
 examinandae ante p-
 fessionem ab
 ordinarijs.

Regulares
 a quocunq;
 Episcopo
 ordinari
 possint.

Quod fra-
 tres missas
 in festiuis
 diebus cele-
 brare pos-
 sunt in qui-
 buscunque
 ecclesijs: et
 ante quam re-
 stor Parro-
 chialis ce-
 lebret.

A vij recipere

Celebrare
possunt et
antequam
celebraretur
in parro-
chiali.
Prædicare
possunt et
si in cathe-
drali prædi-
cetur.
In diebus fe-
stivis omnes
Christi fide-
les audire
possunt mis-
sas in eccle-
sijs fratriū.
Satisfaciunt
præcepto
ecclesiæ.
Possunt quæ
infra annū
sacramentū
Euchari-
sticæ a regu-
laribus su-
mere.
Interdicta
suspenduntur
in festivita-
tibus sancto-
rum ordinū: & i-
n alijs ad quæ
habent pri-
vilegia.
Controuer-
sæ de prece

recipere, nec non missas, & diuina officia huiusmodi,
etiam in diebus dominicis, vel festiuis, etiam antequam
rector Parrochialis ecclesiæ celebrauerit, celebrare &
facere: & quando eis videbitur, etiam si tunc in ecclesia
cathedrali prædicetur: prædicare, ac etiam quicumque
vtriusque sexus Christi fideles, totius anni tempore illas,
& illa in ecclesijs fratrum huiusmodi, audire possint, ip-
sique Christi fideles vllatenus desuper molestari, aut im-
pediri per locorum ordinarios, seu rectores Parrochia-
lium ecclesiarum, aut alios quoscunque vlllo pacto causa:
vel occasione non valeant, seu debeant, sed præfati Chri-
sti fideles audiendo missas, & alia diuina officia in eccle-
sijs fratrum huiusmodi diebus dominicis, aut festiuis,
præcepto ecclesiæ de illis audiendis, satisfecisse censean-
tur. Ipsique Christi fideles, sacramentum Eucharistiæ,
(resurrectionis Dominicæ festiuitate duntaxat excepta)
sumere, eisque illud per fratres huiusmodi administrari
valeat, nec ad aliud faciendum per locorum ordinarios,
aut ecclesiarum rectores præfatos, seu alios quoscunque
(illorum licentia minime requisita) etiã sub censuris ecclesia-
sticis & alijs pœnis, cogi vel cõpelli possint, seu debeant.
etiã decernimus & declaramus. Et licet in sessione. xxv.
cap. xij. caueatur, quod censuræ & interdictione ecclesiasti-
ca etiam a locorum ordinarijs promulgata mandante
Episcopo, a regularibus in eorum ecclesijs publicari de-
beant, tamen si tempore celebrationis alicuius ex festis
sanctorum ordinum eorumdem, ac alias in alijs festiui-
tibus iuxta eorundem ordinum priuilegia apostoli-
ca, interdictum huiusmodi emanauerit, illud in præfatis
festiuitatibus & earum octauis suspendimus. Controuer-
sias autẽ omnes de præcedentiã quæ eadem sessione xxv.
cap. vero. xij. per Episcopum terminari mandantur, nõ
nisi durantes, per illum dirimi, finitas autem, nullo
pacto

paſſo innouari poſſe ſtatuimus, Cũq; licet cap. xj. ſeſio-
nis. xxv. ſtatuat quod in domibus virorum ſeu mulierũ,
quibus animarum perſonarũ ſecularium cura imminet,
nulli etiã ad nutum amobiles, inibi deputentur, niſi de
ordinarij conſenſu ac preuio examine huiusmodi prece
dẽte: ad curam huiusmodi admitti poſſe omnino volu-
mus preſatos regulares. Quartam autem funeralium de
qua ſeſſ. xxv. cap. xiiij. nequaquam ſoluere teneãtur mo-
naſteria, quẽ a quadraginta annis citra fundata exiſtũt,
poſtquam Concilium ipſum loquitur tantũ de monaſte-
rijs ante annos quadraginta fundatis, quã ipſam quar-
tam ſoluere conſueuerunt. & vbi ſolui conſueuit, id tã-
tum cerã, & aliorum quã in aliquibus partibus deferri
cõtingit, tempore quo defunctorum corpora ad ſepul-
turam deferuntur, non autem de Miſſis, ſeu legatis, vel
alijs fratribus ipſis ſeu monialibus huiusmodi relictis,
aut alijs quomodolibet donatis ſolui debet. Sicq; intel-
ligi Concilij decretum, quo ad quartam huiusmodi ſol-
uendam debere decernimus. Vbi vero non eſt conſue-
tudo ſoluendi quartam huiusmodi, de nullo ſupraſcrip-
torum ſolui debere declaramus. Nec ad quartam ſeu
aliam partem omnium eorumquẽ etiã pro ornamento
eccleſiã, palliorum, planetarum, cortinarũ, pannorum,
& aliorũ quã dictis eccleſijs relinqui vel dari cõtingit,
etiã ſi pro victu fratrum, aut alijs relinqũatur, aliquid
contribuere teneantur. Ac etiã ius ſepulture ſolui tã-
tum conſuetum curatis, & non aliquid aliud eis ſolui de-
beat, quamuis partes ad earum libitum eccleſijs ordinũ
huiusmodi, ſeu eorum fratribus, alia quãcunq; tribuant
ſeu elemoſynas elargiantur quãdo ſepeliuntur ibidem
corpora mortuorum huiusmodi, nec propterea impe-
diri debeãt, quin poſſint defunctorum corpora præſata
ad eorum eccleſias tumulãda deferri facere. In honeſtũ
quoq;

dentia diri-
mantur.

Regulares
ad curam
animarum
admitti de-
bent.

Quarta fu-
neraliũ nõ
ſoluenda.

Nec quar-
tã nec par-
tẽ aliquam
eorum que
fratribus re-
linquuntur
tenentur tri-
buere.

Ius ſepultu-
re ſoluẽdũ.

Medicātes
curam ani-
marum ha-
beantes non
tenētur ad
aliquam cō-
tributionē
pro semina-
rio.

Decimas
aut subsi-
dia mini-
me soluere
tenentur.

Eleemofy-
nas petere
possunt.

quoque esse censentes, Mendicantium ordines ad aliquo-
rum onerum contributionem teneri, illos, illorumque
loca, etiam si curam animarum habeant, ac quaecumque
beneficia illis unita, ad contributionem pro seminario,
aut decimarum aliquarum solutionem, immo illos, &
eorum domos, monasteria, beneficia, & loca quaecum-
que, & ab illis quomodolibet dependentia, eorumque
possessiones, vineas, agros, & prata: ac alia bona qua-
cumque, tam ad ipsos, quam ad moniales praefatas etiam
largitione fidelium, seu alias iustis de causis ab eis acqui-
sita, ac pecunijs empta vel alijs quomodolibet pertinen-
tia, minime teneri: illosque & illas, a quibuscumque deci-
mis, primitiis, quartis, medijs, & alijs fructum parti-
bus, nec non subsidijs charitatiuis etiam per nos concessis,
ad quorumcumque etiam regum, principum, & domno-
rum temporalium instantiam, quacumque etiam vrgen-
tissima & de necessitate exprimenda causa, ac etiam alijs
quibuscumque oneribus, tam ordinarijs, quam extraor-
dinaris: etiam ratione fructuum, olerum, virgultorum,
lignorum, beneficiorum, & aliarum quarumcumque re-
rum tam pro victu quam vestitu, aut alijs sibi necessa-
riarum quomodolibet etiam auctoritate apostolica nunc
& pro tempore impositis, ita ut poenitus & omnino ad
alicuius rei contributionem minime teneantur, omni-
no eximimus, & liberamus: illosque & illas, ad illos &
illa etiam si seculares & aliae personae quaecumque in eas
exigendi possessione fuerint, minime teneri debere vo-
lumus: nec sub cap. xij. sessionis. xxv. comprehendi posse,
vel debere decernimus. Quod vero de usu quistorum
eleemosynarum auferendo loquitur sessionis. xxj. cap. viij.
id ad mendicantium ordines nullo modo referri posse,
vel debere: etiam decernimus: quin potius cum ex ele-
mosynis huiusmodi viuere cogatur, eis id facere, liberum
omnino

omnino esse declaramus. Quoniam verò ex nimia Episcoporum sibi irrogata auctoritate ipsi personas regulares suæ iurisdictioni subijcere omnino student, ac decreto Cōciliij præfati sessionis. xxv. cap. xiiij. edito, quocauetur, quod si regularis intra claustra existens, & extra ea ita notorie deliquerit, vt populo scandalosus sit, termino ab Episcopo præfigendo, a suo superiore omninò puniatur, sin minus, ab ordinario deliquens puniri possit, consilijs varijs in debitisque grauaminibus regulares afficiant, ordinarios præfatos aliquid contra regulares in claustris degentes huiusmodi quouis pretextu occasione, vel causa innouare non posse, vel debere: nec aliquos processus contra ipsas personas regulares formare: aut facere posse volumus: nisi propter manifestum scandalum: & suorum ordinum superioribus prius consultis, & negligentibus: alioquin, omnia: & singula: contra præmissa facta: & gesta: ac facienda in futurum, pro nullis & infectis habeantur. Licentias vero pro construendis domibus regularibus, quæ. iij. cap. xxv. sessionis nisi ordinarij licentiã cōstrui prohibentur: gratis omnino dari, & non nisi legitima subsistente causa (superioribus explicanda) illas recusari posse: nec non fratres præfatos (etiam solos) mortuorum corpora associare, Ac mandatum in die cœne Domini fieri solitum in ecclesijs, seu domibus fratrum cuiuslibet ordinis prædictorum: solemniter facere: & prædicta die prædicare hora qua eis videbitur: nec per locorum ordinarios: aut Rectores ecclesiarum: seu alios quoscunque prohiberi posse, etiam decernimus: & declaramus. Mandantes etiam vniuersis locorum ordinarijs, ne mortuorum officia agere Rectores parochialium in ecclesijs ipsorum fratrum (contra illorum voluntatem) permittant, Ac moniales dictis fratribus subditas: vel personas

Regulares delinquentes a suis superioriibus puniantur.

Episcopi contra regulares processus facere non possunt.

Licentia pro construendis domibus, gratis dare debent.

Mandatum in die cœne domini facere & prædicare possunt.

Portio nō
soluēda p
sepultura
monialii
vel aliaū
personarū

Abroga
tur sus fa
ciendi te
stamenta
abieꝝ pres
biterorum
presentia.

Ad quas p
cessiones
compelli
possint re
gulares.

Fratres qui
sunt in col
legijs ad
nullas te
neantur re.

Auocatio
& extintio
litium, sup
aliquo: pre
missorum.

sonas sepulturam in eorum ecclesijs eligentes (nulla to
luta Parrocho portione) sepelire: vel si fratres ad mor
tuorum corpora associanda vocati fuerint, illa absque
fratrum huiusmodi præsentia sepeliri facere, audeant,
vel præsument. Cumquē maximē deceat, liberam esse
cuiusuis testantis voluntatem, prauum illum vsum, par
uo ad huc tempore,) vt præfertur) introductum, per
quē testamēta absq; presbiterorum præsentiā fieri inter
dicuntur, omninō abrogamus. Postremō quod cap. xij.
sess. xxv. cautū fuit, quod omnes scilicet tam clericī, quā
regulares quicunq; ad publicas processiones vocati, ac
cedere compellantur: id quo ad fratres præfatos de il
lis tantum processioibus intelligi volumus, ad quas se
cundum consuetudinem antiquam locorum, soliti sunt
accedere: vel quę pro bono pacis ecclesię, vel pro victo
ria contra infideles indicuntur: quod etiā de illis con
uentibus (qui collegia, nuncupantur) minimē intelli
gi volumus, in quibus fratres sub arctiori clausura de
gant, ita vt nec in choro cantent, nec ad mortuos acce
dant: sed tantum studijs, & lectionibus vacent. Præte
reali forte inter Episcopos, vel collegia, aut capitula,
vel alias quasuis personas & præfatos fratres, seu mo
niales, aut eorum aliquos, super præmissis vel aliquo
eorum, coram quocunq; seu quibuscunq; iudicibus,
etiā causarum palatij Apostolici Auditoribus, ac san
ctę Romę Ecclesię Cardinalibus tam in Romana
Curia quam extra eam, vbilibet lis, seu lites respectiue
pendeant: nos litem seu lites, & causam, vel causas hu
iusmodi ad nos aduocamus, ac illam, & illas, quarum
statum, ac nomina, & cognomina iudicum, & colliti
gantium præsentibus haberi volumus pro sufficienter
expressis, cassamus, & extinguimus, ac partibus ipsīs
perpetuum silentium desuper imponimus. Ac insuper
vt fa,

vt facilius præmissa omnia illibata persistant, omnia & singula priuilegia, immunitates, indulgentias, facultates, libertates, indulta, dispensationes, fauores, & gratias, que decretis Concilij tridentini alias quam vt superius est dictum, concessum, & declaratum, non contrariantur expresse eisdem fratribus, nec non monialibus quibuscunque, & sororibus tertij ordinis predictorum ordinum respectiue ordinibus, ac illorum ecclesijs domibus, & personis, etiam viuæ uocis oraculo in genere uel in specie tam per. f. reco. me. Eugenium. iij. Sixtum iij. Leonem. x. Paulum. iij. ac dictum Paulum. iij. & Pium etiam iij. quam alios quoscunque Romanos Pontifices etiam predecessores nostros, ac nos, & sedem eandem quomodolibet concessa, confirmata, & innouata: nec non nostras, et predecessorum nostrorum, ac alias quascunque de super confectas literas, quarum omnium tenores, ac eorundem predecessorum nostrorum nomina, et alia necessitate exprimenda, ac fide uerbo ad uerbum (nichil penitus omisso) et forma in illis tradita obseruata, in ferri forent, etiam presentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, auctoritate apostolica tenore presentium perpetuo approbamus, et confirmamus, illisque perpetue et inuiolabilis firmitatis robur adijcimus: eaq; perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obseruari debere, ac fratribus superioribus, et personis ordinum huiusmodi, nec non alijs quibuscunq; quos illa concernunt, suffragari debere, seu posse volumus. Nec non priuilegia, immunitates, facultates, libertates, indulta, dispensationes, exemptiones, fauores, et gratias tam spirituales quam temporales, modo et forma quibus concessa sunt, etiam per uiam communicationis et extensionis, actiue et passiuè inter se, & alios quoscunq; ordines respectiue, de nouo concedimus: illaq;

Confirmatur, & de nouo conceduntur oia priuilegia que decretis Concilij Tridē, tini expresse non contrariantur alias quam superius est dictum concessunt, & declarantur.

De nouo
omnia conceduntur

omnia & singula ad domos, & loca quacūq; dictorum mendicantium ordinum, & monialium quarumcun- que ac sororum de tertio ordine nuncupatarum in con- gregatione uiuentium dictorum ordinū (vt præfertur) hætenus recepta, & imposteum recipienda, Nec non eorum personas & bona, etiam si preuilegiatorum & alia rum gratiarum præfatorum auctentica originalia, pro- pter temporis antiquitatem vel varias Urbis ruinas, de- perditæ existant (dummodo de eis alias legitime con- fter) extendimus, & ampliamus. Et sic impræmissis om- nibus & singulis per quoscunq; iudices & personas qua- uis auctoritate fungentes, etiam Cardinales: & Audi- tores præfatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctori- te, iudicari, & diffiniri debere: nec non quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contingerit attentari, irritum, & inane de- cernimus. Quo circa dilectis filijs nostro prædicatorum Cardinali protectori, & sancti Hieronymi Generali or- dinum ac curie causarum Camera apostolicæ etiam Ge- nerali Auditori, nunc & pro tempore existentibus, per apostolica scripta motu simili mādamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium seu alios, præ- sentes literas & in eis contenta quæcunq; ubi & quā- do opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem fratrum aut monialium, vel alicuius eorum fuerint de super re- quisiti, solemniter publicantes, eisq; in præmissis ef- ficacis, defensionis præsidio assistants: faciant (auctori- tate nostra) præsentibus, & in eis contenta, huiusmodi fir- miter obseruari, ac singulos quos literæ ipsæ concer- nunt, pacifice frui & gaudere, non permittentes eos, vel aliquem eorum de super, contra præsentium te- norum per quoscunq; (etiam locorum ordinarios) quomodo

Indices as-
signantur.

quomodo libet indebite molestari, cōtradiētores quoque libet & rebelles, per cēsuras & pœnas ecclesiasticas, alia quē opportuna iuris remedia (appellatione postposita) compescendo, legitimisquē super his habendis, seruatis processibus, cēsuras et pœnas ipsas) etiā iteratis vicibus) aggrauando, & interdīctum ecclesiasticum apponēdo, inuocato etiā ad hoc) si opus fuerit) auxilio brachij secularis. Non obstantibus prēmisis, & alijs apostolicis necnō in prouincialibus et synodalibus Cōcilij editis, generalibus vel specialibus cōstitutionibus & ordinationibus apostolicis, ac etiā iuramēto confirmatione apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & cōsuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eis lē Episcopis, vel quibusuis alijs personis sub quibuscunq; tenoribus & formis, ac cū quibusuis etiā derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusq; et alijs decretis in genere vel in specie: etiā Motu simili, ac alijs quomodo libet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiā si pro illorū sufficienti derogatione de illis eorumq; totis tenoribus specialis specifica, expressa, & indiuidua non autē per clausulas generales idē importantes, mentio seu queuis alia expressio habēda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbū (nihil pœnitus omisso) & forma in illis tradita obseruata, inserti forent: presentibus pro sufficienter expressis, et insertis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, hac vice dūtaxat, specialiter et expresse derogamus. Necnō omnibus illis que in literis cōfirmationis, et innouationis, priuilegiorum eorundem, alias per eosdem Paulum. iij. & Pium etiam quartum predecessores nostros prädīctos, ordinis fratrum minorum huiusmodi concessorum, concessum est.

est, non ob stare contrarijs quibuscunque. Aut si locoru
ordidarijs, vel quibusuis alijs communiter vel diuisim ab
Apostolica sit sede indultum, quod interdici, suspendi,
vel excommunicari non possint per litteras Apostoli-
cas, non facientes plenam & expressam ac de verbo ad
verbu de indulto huiusmodi mentionem. Et quia diffi-
cile foret earundem presentiu literarum notitia ad qua-
scunque personas peruenire, & vbi que illas presentare
etia motu & scientia similibus volumus, & decernimus,
quod trasumptis earu de presentiu literaru, (etiam per
impressionē factis) manu alicuius Notarij publici sub-
scriptis, aut sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesia-
stica constitutæ sigillatis, quemadmodum adhiberetur
presentibus literis originalibus (si presentarentur vbi-
que) adhibeatur tã in iudicio quã extra illud, plena &
indubitata fides. Nulli ergo omnino hominum liceat,
hanc paginam nostræ declarationis, inhibitionis, exem-
ptionis, liberationis, inhibitionis, suspensionis, statuti,
decreti, mandati, abrogationis, auocationis, cassationis,
extinctionis, impositionis, approbationis, confirmatio-
nis, adiectionis, concessionis, extensionis, ampliationis,
voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu teme-
rario cõtraire. Si quis autem hoc attentari presumpserit
indignationem omnipotentis Dei, ac beatoru Petri &
Pauli apostoloru eius se nouerit incursum. Dat. Romæ
apud S. Petru anno Incarnationis Dominicæ millesimo
quingentesimo sexagesimo septimo, decimo septimo
Kl. Iulij. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Ce Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

¶ Exemplar authenticu missum à Roma exhibuit. R. P.
Magister Alfonsus à veracruce, ordi, heremi, S. Augu.

Tecnológico
de Monterrey

Tecnológico
de Monterrey

Tecnológico
de Monterrey

Tecnológico
de Monterrey

PIUS IV - AD PERPETUAM REI MEMORIAM - (MEXICO?) 1568